

De sirene

Als vroeger in Den Burg de sirene afging, dan wist eenieder wat er aan de hand was: Brand! Whiewhiewhie. De brandweerwagen, een Bedford 6 cilinder benzine stond in de garage bij de voormalige TEM fabriek aan het Schilderend. Bij brand werd een vaste route door Den Burg gereden om de brandweerlieden bij bepaalde opstappunten op te halen b.v. bij het oude gemeentehuis. De brandweermannen zaten buiten op de wagen, alleen de chauffeur zat overdekt. Achter de wagen was een kar gekoppeld waarop de pomp en de slangen zaten. Het duurde natuurlijk wel even voordat alle brandweerlieden ingestapt waren ondanks het feit dat de groots mogelijke haast betracht werd. Regelmatig gebeurde het, dat bij brand het publiek allang toegestroomd was en dat de brandweer met een stoet auto's en brommers achter zich later arriveerde.

Op 9 november 1959 brandde een boerderij nabij de Waal "Tienhoven" af. De hele tent stond in lichterlaaie. Op de weg naar de boerderij lagen overal fietsen van ramptoeristen die zo'n haast hadden om maar niks te missen van deze sensatie dat ze hun vervoermiddelen zomaar in het wilde weg neergedonderd hadden. De chauffeur van de brandweerwagen was dit gedrag meer dan zat want het was niet de eerste keer dat dit gebeurde, nee het kwam regelmatig voor. Hij was er echt helemaal klaar mee en reed dwars over de fietsen heen. Tienhoven werd in die tijd bewoond door een ongetrouwde man: Aad van Net (Aad Koning) en zijn bejaarde moeder van over de tachtig, die slecht ter been was. "Oe jonge, hoe kom ik hier uut fondaan?" schreeuwde de moeder in paniek. Aad van Net aarzelde geen moment: voordat hij de brand meldde redde hij zijn moeder uit het brandende pand. "ootje bluuf sitte weer je sit, ik haal de kruwwage" seide ie. Hij snelde naar de schuur en pakte de eerste de beste kruiwagen die er stond, rende weer terug naar de kamer en plantte moeder erin. Het bleek de strontkruiwagen te wezen waar hij eerder die dag mest mee vervoerd had, maar in zo'n noodsituatie maakt dat allemaal niks uit.

Toen de brandweerwagen arriveerde was er al geen redden meer aan: muren stortten in met donderend geweld en overal uit het gebouw kwamen de vlammen omhoog. Moedige burens wisten drie koeien te redden maar één van die koeien was zo in paniek dat hij, nadat hij bijna buiten was, weer terugsprong in de vlammenzee. Dat had hij natuurlijk niet moeten doen want toen kwam hij niet meer levend uit de schuur. Aad redde het leven van zijn moeder maar de boerderij ging in as op. De brandweer kon alleen maar blussen en verder viel er niks te redden, de boerenplaats, een typische Texelse schapenboerderij veranderde in een ruïne. Volgens overlevering bestond de boerderij al ver vóór 1700 en na de brand in 1959 werd hij niet herbouwd. Een eeuwenoud Texels monument is ondanks grote inspanning van de brandweerlieden op die noodlottige dag in november verloren gegaan.

Hillie Keijzer-Vlas